

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning.

Beskyttelsesrum må betragtes som en af de vigtigste enkeltforanstaltninger til redning af menneskeliv inden for det samlede civilforsvar.

Beskyttelsesrummene kan opdeles i: Sikringsrum (bygherrefinansierede beskyttelsesrum) og offentlige beskyttelsesrum.

Landets samlede beskyttelsesrumskapacitet pr. 1. januar 1984 omfatter ca. 3.266.000 pladser:

	ca. pladser
Sikringsrum	3.020.000
Offentlige beskyttelsesrum	246.000
De offentlige beskyttelsesrum er fordelt på:	
Betondækningsgrave (bunkers).....	186.000
Kombinerede offentlige beskyttelsesrum.	60.000

Der er i følge gældende bestemmelser sikringsrumspligt i ikke fritagne byzoner i 129 kommuner. I disse byzoner er dækningsprocenten for befolkningen med sikringsrum og offentlige beskyttelsesrum i alt ca. 83 pct.

Uden for de nuværende sikringsrumspligtige byzoner findes kun enkelte sikringsrum hidrørende fra en tidligere begrænset sikringsrumspligt. Dækningsprocenten for befolkningen er her kun ca. 20 pct.

De eksisterende *betondækningsgrave* er fritliggende offentlige beskyttelsesrum, der er opført i årene 1944–45 og igen i 1951 under indtryk af Koreakrigen.

Kombinerede offentlige beskyttelsesrum er siden 1951 blevet indrettet i forbindelse med nybyggeri, hvorved man har opnået at beskyttelsesrummene tillige kan anvendes til fredsmæssige formål, f.eks. garager, parkering, lagre, gangtunneler m.v.

I 1972 blev statstilskud til opførelsen af offentlige beskyttelsesrum midlertidigt suspenderet i forbindelse med besparelser på civilforsvarets område.

Pr 1. januar 1985 vil opførelse af offentlige beskyttelsesrum blive genoptaget som et resultat af civilforsvarsforliget af 29. juni 1984, hvorefter der bliver stillet i alt 20,7 mill. kr. til rådighed til opfø-

relse af offentlige beskyttelsesrum fordelt over årene 1985, 1986 og 1987. Civilforsvarsforliget medfører herudover, at der i perioden anvendes yderligere 23,8 mill. kr. til forbedringer på beskyttelsesrumsområdet.

I det følgende er der givet en kort redegørelse for gældende ret med hensyn til *sikringsrum*. Opmærksomheden henledes på, at sikringsrumsproblematikken senest er blevet drøftet i Folketinget i 1975 ved behandlingen og vedtagelsen af lovforslag nr. 59 om ændring af lov om bygningsmæssige civilforsvarsforanstaltninger, der blev fremsat i Folketinget af indenrigsministeren den 30. oktober 1975. Der henvises til Folketingstidende 1975–76 sp. 776, 1712, 2771 og 3031. Forslaget blev vedtaget som lov nr. 672 af 19. december 1975 om ændring af lov om bygningsmæssige civilforsvarsforanstaltninger og senere indarbejdet i den tidligere lov nr. 253 af 27. maj 1950 om bygningsmæssige civilforsvarsforanstaltninger og udstedt som lovbekendtgørelse nr. 536 af 3. november 1981 om bygningsmæssige civilforsvarsforanstaltninger.

2. Retsgrundlaget for opførelse af sikringsrum.

De gældende bestemmelser om indretning af sikringsrum er indeholdt i kapitel 2 i lov om bygningsmæssige civilforsvarsforanstaltninger, jfr. lovbekendtgørelse nr. 536 af 3. november 1981 samt i Indenrigsministeriets bekendtgørelse nr. 135 af 21. april 1975 om udførelse af sikringsrum som ændret ved Indenrigsministeriets bekendtgørelse nr. 170 af 11. april 1978.

Medens loven hovedsagelig giver regler om sikringsrumspligtens udstrækning i relation til bygningens beliggenhed og type, indeholder bekendtgørelse af 21. april 1975 med ændring af 11. april 1978 detaljerede regler for de tekniske krav til de enkelte sikringsrums indretning.

Loven baserer sikringsrumspligten på en geografisk differentiering, idet lovens § 6 som hovedregel kræver sikringsrum indrettet i alle bygninger, der opføres i de af indenrigsministeren fastsatte byzoner, jfr. bekendtgørelse nr. 538 af 3. november